

котигорошко

УКРАЇНСЬКА
НАРОДНА
КАЖКА

Були собі чоловік та жінка і мали шестеро синів та одну дочку. Одного разу сини пішли в поле орати, а сестрі наказали, щоб принесла їм обід. Коли дівчина йшла до братів, її ухопив змій. Пішли брати до змієвого двору визволяти сестру Оленку. Стали вони битися із змієм на залізному току, а той як ударив їх, так і загнав у той тік. Забрав їх ледве живих і закинув до глибокої темниці. А той чоловік і жінка ждуть та й ждуть синів та дочку — нема. От якось пішла жінка на річку прати, коли котиться горошинка по дорозі. Жінка взяла горошинку і з'їла. Згодом народився в неї син. Назвали його Котигорошком. Росте й росте той син як з води — не багато літ, а дужий виріс. Уяв він важкий шматок заліза й попросив коваля скувати велику-превелику булаву. Кинув він ту булаву на плече та й пішов визволяти братів і сестру. Зустрілися вони із змієм, стали битися. Ударив Котигорошко тричі і вбив його. Забрав братів, сестру і все золото та срібло, що було в змія, та й пішли додому.

Художник А. Б. Жуковський

11. 5 коп.

От ідуть, а Котигорошко їм не признається, що він їх брат. Пройшли так скільки дороги, сіли під дубком спочивати. Котигорошко притомився та й заснув. А брати й кажуть:

— Будуть з нас сміятися люди, що ми шестеро змія не подужали, а він сам убив.

Та й прив'язали Котигорошка ликом до дубка, а самі пішли додому. Приходять та й питаютися у матері, чи були у неї ще діти.

— Та як же! Син Котигорошко був та вас пішов визволяти.—Вони тоді:

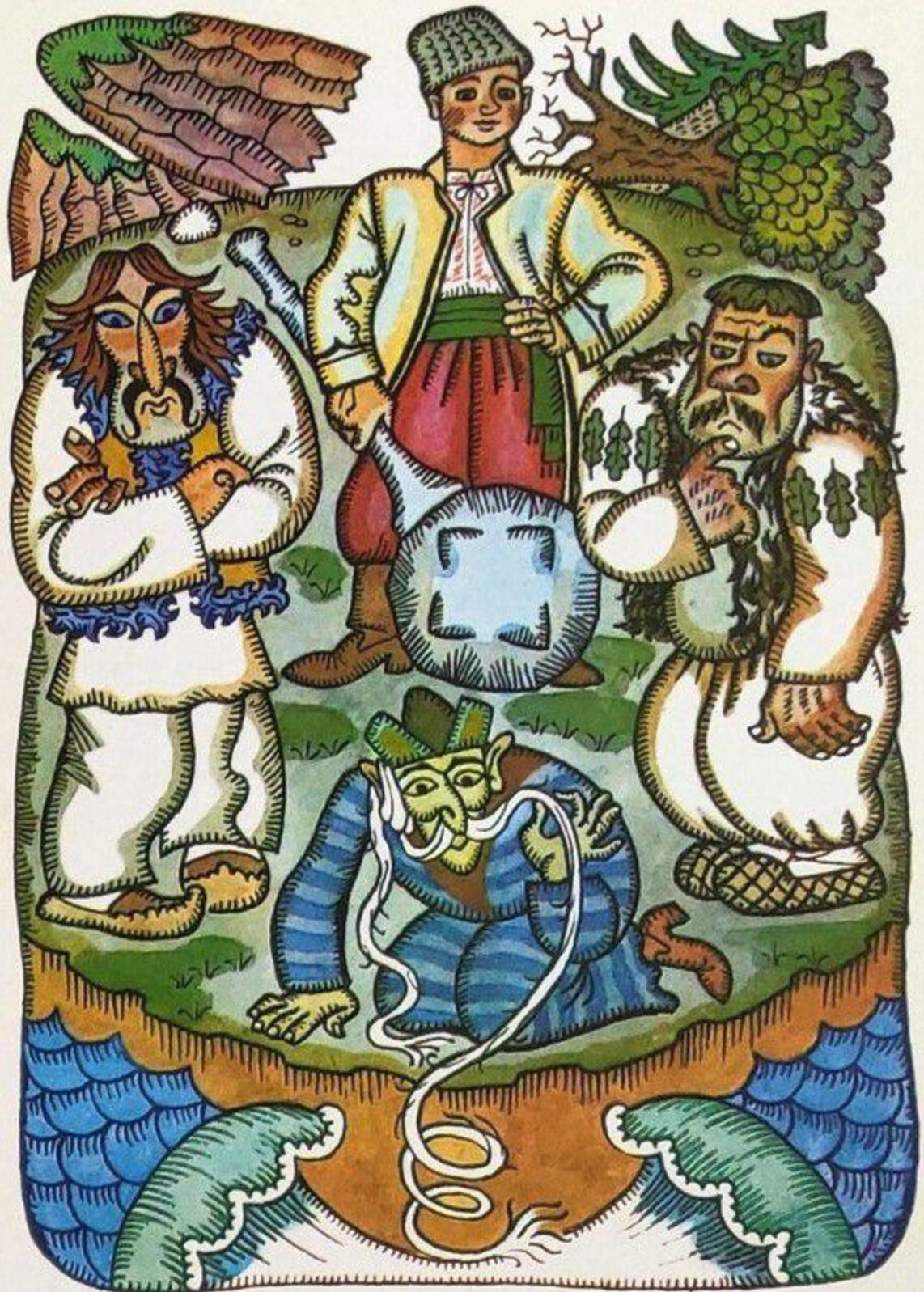
— Оце ж ми його прив'язали,—треба бігти та одв'язати!

А Котигорошко прокинувся, бачить: прив'язаний. Як рвонувся,—так того дубка й вивернув з корінням. Образився він на братів та й пішов у світ, на плечі булаву взявши.

Художник А. Б. Жуковський

Ц. 5 коп.

Іде собі, коли бачить: чоловік гори руками розпихає.

— Як ти звешся? — питав Котигорошко.

— Вернигора. А ти?

— Котигорошко. А куди ти йдеш?

— Щастя шукати.

— Ходім разом!

Пішли вони, коли бачать — чоловік серед лісу як махне рукою — так дуби й вивертає з корінням.

— Як ти звешся, чоловіче?

— Вернидуб. А ви?

— Котигорошко та Вернигора. Ходім разом.

Пішли втрьох. Ідуть, коли бачать: чоловік із здоровеними вусами сидить над річкою; як крутнув вусом — так вода й розступилася, що й по дну можна перейти. Вони до нього:

— Як ти звешся?

— Крутівус. А ви?

— Котигорошко, Вернигора, Вернидуб. Ходім разом!

Художник А. Б. Жуковський

Ц. 5 коп.

От зайшли вони у великий ліс, коли б
аж у лісі стоять хатка. Вирішили тут переноочу
На другий день Вернигора залишився дома
варити, а ті втром пішли на полювання.
в хатку влізає дідок маленький, злий, а бо
на сажень волочиться. Як ухопив Вернигор
чуба та й почепив на гвіздок на стіну. А сам
що було наварене, виїв, випив, у Вернигори із
ни шматок шкіри вирізав та й подався. Те
було й з Вернидубом і Крутівусом, коли в
вдома залишалися. От і Котигорошко дома
стався. І до нього причепився злий дідок. А
тигорошко хап його за бороду, вхопив сокиру,
тяг його в ліс, розколов дуба, заклав у розкол
дідову бороду й защемив її там.

Художник А. Б. Жуковський

Ц. 5 коп.

Хотів Котигорошко показати своїм товаришам
того дідка, але той провалився у глибоку яму —
аж на інший світ. Спustився туди й Котигорошко.
Аж назустріч йому королівна, яку дідок украв і в
неволі держав. Став Котигорошко битися із злим
дідком і таки переміг його своєю булавою. Подав
він на гору своїм товаришам королівну і мішки
з золотом. А самого Котигорошко побратими тягти
роздумали. Забрали вони королівну та добро й
пішли, де тієї королівни батько. А Котигорошко
сів під дубом, бо саме дощ пішов. Аж чує — на
дубі пищать грифенята в гнізді. Він заліз на дуба
й прикрив їх свитою від дощу. За це велика птиця
гриф, тих грифенят батько, виніс Котигорошку
з ями. Взяли вони з собою їсти й пити та й по-
летіли.

Художник А. Б. Жуковський

Ц. 5 коп.

Гриф тоді повернувся додому, а Котигорошко пішов шукати своїх товаришів. А вони живуть у батька королівни та й сваряться поміж себе: кожен хоче з королівною оженитися, то й не помиряється. Коли це приходить Котигорошко. Вони полякалися, а він каже:

— Ви мене зрадили, мушу вас покарати!

Та й покарав. А сам одружився з тією королівною та й живе.

Художник А. Б. Жуковський

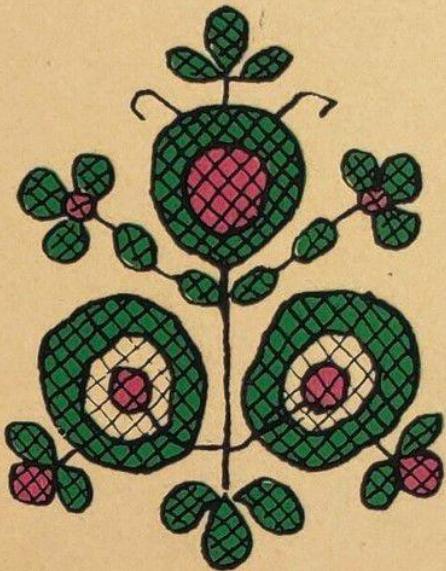

Ц. 5 коп.

Ціна 39 коп.
6 листівок

Ж 80205—301
М207(04)—81

4903040000

Редактори Є. О. Ільницький та В. Г. Погребняк

Технічний редактор Т. С. Татаренкова

КАТИГОРОШЕК

(Комплект открыток по мотивам украинской народной сказки.
Текст на украинском языке)

«Мистецтво», 1981, 252034, Київ-34, Золотоворітська, 11

З. 9—790. Т. 40 000. Ц. 39 коп.

Головне підприємство республіканського виробничого
об'єднання «Поліграфкнига» Держкомвидаву УРСР,
252057, Київ-57, Довженка, 3

© Видавництво «Мистецтво», 1981

2224211

